

Regula honestatis moralis seu tractatus theologicus tripartitus de regula moraliter agendi

In Duos Item Libros Dividitur: In priori potissima fundamenta, & principia moderni Probabilismi intrinseca exactè, & accuratè examinata multipliciter evertuntur, & non esse verè principia, ... In posteriori verò eundem cum modernis Decretis Pontificiis multiplici argumento ... ubi multa de ultimi ...

Camargo, Ignacio de

[S.l.], 1702

Index Controversiarum, Articulorum, Et Paragraphorum Libri Primi, Partis
Primæ

[urn:nbn:de:hbz:466:1-94767](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-94767)

I N D E X

CONTROVERSIARUM,
ARTICULORUM,
ET PARAGRAPHORUM

LIBRI PRIMI, PARTIS PRIMÆ

Regulæ Honestatis Moralis, seu Tractatus Theologici tripartiti
regulæ moraliter agendi.

CONTROVERSIA I. Jaciuntur fun-
damenta totius Operis, & scopus
ejus præfigitur. pag. 1.

Articulus I. *Quæ sit regula prima mora-
lis honestatis, primum atque potissi-
mum totius Operis fundamentum?* 2.

Articulus II. *Quæ sit secunda regula ho-
nestatis moralis, secundum Operis
fundamentum?* 3.

Articulus III. *Elicitur ex duobus præja-
ctis tertium aliud principium, seu
fundamentum.* 5.

Articulus IV. *Quis ergo sit scopus totius
Operis?* 7.

CONTROVERSIA II. Utrum quæli-
bet nostra opinio, vel existimatio,
affirmans honestatem objecti, sit
regula honestatis moralis? 9.

Articulus I. *Quibus possit rationibus pars
affirmativa suaderi?* ibid.

Articulus II. *Pars negativa, tanquam
omnino certa tenenda.* 10.

Articulus III. *Uterior comprobatio ab
absurdis.* 11.

Articulus IV. *Ad argumenta Articuli
primi.* 13.

Articulus V. *Nonnulla Corollaria.* 14.

CONTROVERSIA III. An opinio quæ-
cunque alicujus, aut plurium gra-
vium Doctorum, sit regula mora-
lis honestatis? 16.

Articulus I. *Quid sentiant Recentiores
Probabilistæ?* ibid.

Articulus II. *Affirmativa hujus senten-
tiæ fundamenta.* 17.

Articulus III. *Questionis resolutio.* 18.

Articulus IV. *Uterior comprobatio no-
stra sententiæ.* 20.

Articulus V. *Improbatur ulterius Recen-
tiorum sententiæ, & signanter Te-
rilli assertio.* 23.

Articulus VI. *Ad argumenta sententiæ
contrariæ.* 25.

Articulus VII. *Corollaria pro praxi.* 27.

CONTROVERSIA IV. Utrum opinio
gravium Doctorum stans pro liber-
tate contra legem, saltē quando
est probabilis, licet æquē tantum,
aut minūs, quā opinio contraria
legem propugnās, sit regula hone-
statis moralis? ubi multis præmissis
pro recta intelligētiā, & resolutio-
ne questionis, refertur duplex Pro-
babilistarum opinio, quæ latē post-
modum impugnāda deferitur. 29.

Articulus I. *Pro dicendorum intelligen-
tiā aliqua prænotantur, & exponun-
tur.* ibid.

Articulus II. *Duo insuper prænotāda.* 33.

Articulus III. *Exponitur germanus quæ-
stionis sensus.* 35.

Articulus IV. *Rejēcta duplici opinione*
§ aum-

- damnata, proponitur sententia recentium in Probabilistarum juxta duplicem viam, per quam incedunt, & ipsius auctoritas summam insinatur. 36.
- Articulus V. Deseritur affirmativa Probabilistarum sententia, & insinatur leviter, tum auctoritas, tum potissimum fundamentum negativa, & vera sententia. 39.
- CONTROVERSIA V. An & quatenus opinari sit nobis liberum, aut necessarium? 41.
- Articulus I. Quid sit opinio, & quatenus formidinem adjunctam habeat: ibid.
- §.1. Definitio opinionis ex Philosopho. 42.
- §.2. Vulgaris definitio opinionis, & quae sit propria ipsius formido? 43.
- Articulus II. Sensus questionis examinanda, quibusdam praesuppositis, exponitur. 45.
- Articulus III. Duplex sententia opposita, & auctoritas utriusque. 47.
- Articulus IV. Suadetur negativa, & vera sententia auctoritate, & ratione Philosophi. 50.
- Articulus V. Refellitur solutio Recentiorum, & urgetur ulterius ratio proposita. 52.
- Articulus VI. Praecluduntur aliae evasiones, quas Recentiores ex Terillo desumunt: ubi quid de motivis similibus, vel dissimilibus. 54.
- Articulus VII. Distinctio itidem de apparentia antecedenti, vel consequenti, haud minus importune producit ad nostrum argumentum solvendum. 57.
- Articulus VIII. Suadetur insuper nostra sententia ad hominem contra Terillum semel, & iterum, hac in re aperte sibi contradicentem. 60.
- Articulus IX. Aliis etiam rationibus suadetur adhuc nostra sententia. 62.
- §.1. Prima ratio ex principio ab omnibus recepto. ibid.
- §.2. Secunda ratio ab ipsa intellectus natura. 63.
- §.3. Tertia ratio ab ipsa experientia. pag. 64.
- Articulus X. Solvitur primum argumentum contrarium ex multiplici testimonio Angelici Doctoris desumptum: ubi mens ejus accuratè expenditur, & pro nobis esse monstratur. pag. 65.
- §.1. Testimonia potissima ex D. Thoma, quae nobis adversari videantur. ibid.
- §.2. Elucidatur mens D. Thome. 66.
- §.3. Ad testimonia opposita. 68.
- Articulus XI. Solvitur argumentum secundum ex epistola de Obedientia virtute SS. Parentis Nostri Ignatii. 70.
- Articulus XII. Solvitur argumentum tertium ex libertate assensus divinae fidei. 73.
- §.1. Argumentum proponitur ex Terillo. ibid.
- §.2. Propositi argumenti inefficacia multipliciter demonstratur. 74.
- §.3. Argumenti solutio. 76.
- §.4. Reflexio ad Terilli doctrinam. pag. 77.
- Articulus XIII. Solvitur argumentum quartum ex libertate temerè judicandi. 79.
- §.1. Argumentum proponitur. ibid.
- §.2. Argumentum propositum innumera, & ingentia probat absurda. 80.
- §.3. Argumenti solutio. 82.
- Articulus XIV. Solvitur argumentum quintum: ubi qualiter in meliorem partem dubia aliorum facta, vel dicta interpretari semper debeamus? pag. 83.
- §.1. Argumentum conficitur. ibid.
- §.2. Resolutio questionis ex D. Thoma secundum Cajetani expositionem. pag. ibid.
- §.3. Vera resolutio questionis, ex qua tandem elicitur, & opportunior D. Thome expositio, & solutio argumenti nobis oppositi. 85.
- Articulus XV. Solvitur argumentum sextum à paritate voluntatis desumptum. 88.
- Articulus XVI. Solvitur argumentum ultimum, quod à priori Recentiores appellant. 90.
- Articulus XVII. Tribus Corollariis deductis, praesens Controversia concluditur. 93.

INDEX.

§.1. Corollarium primum: Soliditas nostra sententia ad oppositam comparata. ibid.

§.2. Corollarium secundum: Assensus, quem intendunt Recentiores, et si foret possibilis, prudens non esset. 94.

§.3. Corollarium tertium: Utilitas nostra sententia. 96.

CONTROVERSIA VI. Utrum lex, contra quam aliqua existit opinio probabilis, etiam in sensu Probabilistarum, hoc ipso satis promulgata non sit, ideoque nullam habeat vim obligandi? 97.

Articulus I. Legem in eventu questionis satis promulgatam non esse, nec habere vim ullam obligandi, esse primum, & ultimum fundamentum, cui cetera omnia innitantur, & sine quo nullatenus Probabilismus possit subsistere, demonstratur aperte ex Probabilistarum principiis. 98.

§.1. Comparatur Probabilismus ad Principia supra statuta de regula moralis honestatis. ibid.

§.2. Artificium reflexi Probabilismi luculenter exponitur ex Terillo. 99.

§.3. Expositi artificii fallacia demonstratur. 102.

§.4. Explico luculentius, & confirmo discursum factum. 104.

§.5. Nostra demonstrationis vividior declaratio. 105.

§.6. Dilucida dictorum complexio, qua Recentiorum omnis praecluditur evasio. 107.

§.7. Concluditur necessitas recursus Probabilistarum ad principium Terilli de insufficienti legis promulgatione. 108.

Articulus II. Potissimum, aut unicuique Probabilismi fundamentum de insufficienti legis promulgatione, quibus rationibus Terillus statuat? 109.

Articulus III. Quibusdam prænatis, & statutis circa legis promulgationem ex receptis apud omnes principiis, exponitur sensus questionis à Recentioribus necessario vel intentus vel intendendus. 112.

§.1. Conceptus proprius promulgatio-

nis legis, & duplex ipsius acceptio. ibid.

§.2. De qua igitur legis promulgatione vel loquantur Probabilistae, vel loqui debeant, si opportunè loquantur? 114.

Articulus IV. Præsumtum Terilli principium de insufficienti legis promulgatione, in primis est aperte contra Theologos omnes, etiam contra ipsum Terillum: immò videtur esse manifestè contra Scripturam. 115.

§.1. Omnes etiam Probabilistae memoratum principium improbant. 116.

§.2. Refelluntur Terilli solutiones. 117.

§.3. Nec D. Thome auctoritas, nec alterius cuiusquam Terillo suffragatur. 118.

§.4. Videtur insuper idem principium doctrina sacra manifestè adversari. 120.

Articulus V. Ex Summorum Pontificum Decretis, quibus varii morales articuli damnantur, falsitas Terillini principii multipliciter demonstratur. 120.

Articulus VI. Falsitas ejusdem principii demonstratur ulterius universaliter, praeclusis evasionibus Terilli. 123.

Articulus VII. Elicitur ex dictis ratio à priori, qua convincitur demum ejusdem principii falsitas. 125.

Articulus VIII. Solutis Terilli argumentis articulo secundo propositis, concluditur controversia assumpti. 127.

§.1. Ad primum argumentum, & utraque confirmationem. ibid.

§.2. Ad presumptionem illam Terilli petitam ex defectu expressionis: ubi de tot noxiarum opinionum origine pauca, sed notabilia differuntur. 128.

§.3. Ad argumentum alterum. 132.

§.4. Breviscula Synopsis Controversiae. 133.

CONTROVERSIA VII. Fundamentum potissimum contra modernum Probabilissimum instauratur ex dictis, & multipliciter explicatur. 134.

Articulus I. Suppositis principiis capitalibus ad controversiam primam stabilitis, proponitur, & distinctius ex-

I N D E X.

- ponitur fundamentum potissimum
sententia nostra contra modernam
Recentiorum sententiam. *ibid.*
- §.1. Resumitur eorum principium com-
pendiaria quaedam notitia. *ibid.*
- §.2. Nostrum argumentum proponitur.
pag. 135.
- §.3. Exemplis explicatur, & illustra-
tur. 136.
- Articulus II. Pracludit evasiones cogita-
biles. 138.
- Articulus III. Ex Fidei Catholica dog-
mate, rationis quoque lumine evi-
denti, quo docemur, teneri nos vo-
luntatem, & legem DEI serid, ac di-
ligenter inquirere, ut nostras illi
conformemus actiones, iterum de-
monstratur falsitas benignae senten-
tiae. 140.
- §.1. Ostenditur praefatum principium
esse fide, & ratione certum. *ibid.*
- §.2. Conficitur demonstratio nostra con-
tra modernum Probabilismum. 142.
- Articulus IV. Pracluduntur effugia: ubi
directus etiam Probabilismus Re-
centiorum, aperta falsitatis denud
convincitur. 143.
- §.1. Reflexistarum evasiones praeculse.
pag. *ibid.*
- §.2. Pracluditur effugium ex Probabi-
lismo directo. 145.
- §.3. Refellitur omnino ex argumento
nostro directus Recentiorum Proba-
bilismus. 146.
- Articulus V. Ergo Probabilistis nullum
restat effugium absolute. 148.
- §.1. In hac, & precedenti Controversia
tradita doctrina Synopsis. *ibid.*
- §.2. Concluditur inevitabilis nostrae
demonstrationis efficacia. 150.
- §.3. Refelluntur superficiales, & vul-
gares quorundam solutiones. 151.
- CONTROVERSIA VIII. Examinatur
denud accuratius, & refellitur mul-
tipliciter celebre principium refle-
xum de prudenti electione opinio-
nis minus probabilis, quo Recetio-
res sententiam suam patenter à
priori demonstrare se jactant. 153.
- Articulus I. Proponitur, Terilli verbis,
principium illud Probabilistarum,
& qualiter in duplici conscientia
statu ab ipsis propugnetur, exponi-
tur. *ibid.*
- Articulus II. Pratenso demonstratio Re-
centiorum non nisi inane sophisma
est, & insignis hallucinatio. 155.
- §.1. Conclusionem probandam non pro-
bat, sed absurde supponit. *ibid.*
- §.2. Appellatio ad sapientes, & pruden-
tes, in quam tandem resolvunt Pro-
babilistae communem suam demon-
strationem, nimis absurda & impor-
tuna est sub terminis, quibus inter-
ponitur, totaque per omnia contra-
ria Augustino, & certissima doctri-
nae ejus. 157.
- §.3. Prosecutio ejusdem propositi, & col-
latio doctrinae communis Recentio-
rum ad doctrinam Augustinianam.
pag. 158.
- §.4. Demonstratur ulterius praefatae
appellationis absurditas in termi-
nis praesentis Controversiae. 161.
- §.5. Vulgaris Recentiorum discursus,
quo appellationem suam ad Sapien-
tes instaurant. 162.
- §.6. Retorquetur imprimis in Recen-
tiores vulgaris ipsorum discursus
pag. 163.
- §.7. Ergo praefati discursus Recentio-
rum nulla est vis, sed insignis equi-
vocatio. 164.
- §.8. Amovetur obiectio. 166.
- Articulus III. Eadem Recentiorum vul-
garis demonstratio in opinione pro-
pria, contra quam formatur con-
scientia per artificium Probabilis-
mi, nullum permittit sensum, nisi ni-
mis absurdum, aut repugnantem. 167.
- §.1. Prior sensus apertam contradic-
tionem involvit. *ibid.*
- §.2. Posterior sensus ejusdem principii
ineptus admodum, & absurdus est.
pag. 169.
- §.3. Refellitur solutio Terilli. 170.
- §.4. Modus iste loquendi, & opinandi
ingentia producit absurda, totam-
que in re morali Christianam veri-
tatem, ac sinceritatem corrumpit.
pag. 171.
- §.5. Concluditur absurditas alterius
sensus. 173.
- Articulus IV. Ex principiis jam statutis
evi-

I N D E X.

- evidenter tandem, & facile concluditur, absurditas, & falsitas insignis, prætensa Recentiorum demonstrationis à priori pro moderno Probabilismo. 175.
- §.1. Falsitas, & absurditas ejus principii juxta secundum sensum, seu modum formandi conscientiam ex Probabilismo reflexo. ibid.
- §.2. Nihilò minor est, quin & multò major videtur absurditas, & falsitas memorati principii juxta alteram viam Recentiorum, seu modum formandi conscientiam. 177.
- §.3. Concluditur multò major absurditas hujus communis viæ Reflexistarum. 180.
- §.4. Corollarium de Theologo consulente, seu aliis consilium dante. 181.
- Articulus V. Synopsis Controversiæ. 184.
- CONTROVERSIA IX. Examinatur item, & accuratius denuò refellitur reflexum alterum Recentiorum principium de possessione libertatis humanæ in omni eventu dubio de obligatione divinæ legis. 187.
- Articulus I. Natura propria dubii intellectus sub generali ratione exponitur. 188.
- §.1. Proponitur definitio dubii ex D. Thoma communiter recepta, & variis illationibus illustratur. ibid.
- §.2. Aliæ itidem illationes, quibus dubii natura amplius elucidatur. 189.
- §.3. Aliæ quadam de dubio expediuntur difficultates. 191.
- Articulus II. Prætensi Recentiorum principii sensus, auctoritas, & fundamenta. 194.
- §.1. Regula sensus communior, ac legitimus apud Juniores Probabilistas. pag. ibid.
- §.2. Regula Probabilistarum auctoritas, quàm sit exigua. 197.
- §.3. Fundamenta à ratione ejusdem regulae, seu principii. 201.
- Articulus III. In primis Regula Probabilistarum videtur manifestè Scripturæ Sacræ contraria. 203.
- §.1. Deuteronomii textus de regula in dubiis tenenda proponitur, & explicatur. ibid.
- §.2. Ex memorato textu divino regula extremè opposita regula Recentiorum elicitur. 205.
- §.3. Solutio quadam argumenti nostri, quæ cogitari posset, refellitur. 207.
- §.4. Ad Confirmationem. 209.
- Articulus IV. Suadetur à ratione communis, & nostra sententia, & fundamenta sententiæ contrariæ multipliciter enervantur. 212.
- §.1. Titulus possessionis prævalens in materia justitiæ nihil facit ad rem præsentem. ibid.
- §.2. Paritas ex materia propria justitiæ, non modò Recentioribus nihil favet, sed & falsitatis apertæ eorum sententiæ convincit. 214.
- §.3. Roboratur discursus noster, & tradita doctrina in altius principium resolvitur. 216.
- §.4. Suadetur insuper sententia nostra ex generali obedientiæ lege, & retorquetur in Recentiores argumentum inde depromptum. 218.
- §.5. Præcluditur evasio, & promovetur idem propositum. 219.
- §.6. Evasio item alia præcluditur. 220.
- Articulus V. Demonstratur denique falsitas ejusdem regulae seu principii ex capitalibus fundamentis, & principiis à nobis stabilitis. 222.
- Articulus VI. Synopsis Controversiæ. 224.
- CONTROVERSIA X. Lex Dei reflexa, aut consequens hominum opiniones, ad quam Recentiores Probabilistæ recurrunt pro nostris argumentis solvendis, plurimis titulis fictitia, & impossibilis evidenter ostenditur. 226.
- Articulus I. Lex illa gratis à Terillo conficta ex sua ipsa novitate refellitur: ubi ad reliqua etiam Probabilistarum principia sit generalis quædam, & notanda reflexio. 227.
- §.1. Quid præfata lex sit, & in quem finem adinventæ. ibid.
- §.2. Lex Terilli reflexa nullo prorsus auctoritatis, rationisve momento subsistit, sed evidenter pugnat cum certa, atque communi Theologorum omnium doctrina. 229.
- §.3.

INDEX.

- §.3. Reflexio generalis magnopere notanda ad principia moderni Probabilismi. 230.
- Articulus II. Demonstratur ulterius, vel ex Terilli ipsius doctrina, ejusdem legis implicatio. 233.
- §.1. Lex Terilli reflexa essentialiter pugnat cum lege DEI primaria, ac directa: idque in primis convincitur ex doctrina ipsius Terilli aperte sibi contradicentis. 234.
- §.2. Duplicis objectionis Recentiorum nullitas breviter insinuat, & utriusque difficultatis solutio in proprium locum expedienda remittitur. pag. 237.
- §.3. Duplex per occasionem Corollarium. 239.
- Articulus III. Eadem lex reflexa, & consequens nostros errores, alia item ratione ineluctabili, absurda, & impossibilis demonstratur. 240.
- §.1. Prefata lex tantum abest, ut prosit ad rectam conscientiam formandam juxta principia novi Probabilismi, ut ipsos potius Probabilistas ad evidentem cogat contradictionem; precipue vero Terillum hujus novae legis auctorem. ibid.
- §.2. Evasio Recentiorum ex doctrina Terilli longe singularissima. 242.
- §.3. Subtilis hac Terilli doctrina, per quam nostro argumento occurritur, non alio fundamento conficta est, quam consequentiae necessitate cogente, quippe quae sit evidenter falsa ex communi mortalium sensu. 243.
- §.4. Concluditur ejusdem singularis doctrina evidens falsitas ex Terillo ipso, aperte sibi ipsi contradicente. pag. 246.
- Articulus IV. Multiplici praeterea ratione falsitas, & absurditas ejusdem legis ostenditur. 247.
- §.1. Aliqua ex absurdis innumeris, quae ex lege reflexa procedunt inevitabili consequentia, evidenter, & facile convincuntur. ibid.
- §.2. Evasiones praclusae. 249.
- §.3. Alia praeterea absurda ex eadem lege reflexa. 251.
- §.4. Concluditur ex dictis novum aliud absurdum, ingens illud, atque monstruosum, innumeros involvens errores, absurditates, & impietates. 252.
- §.5. Expenditur absurditas praecedentis sequelae. 255.
- Articulus V. Quae demum eliciatur regula morum ex benigno Probabilismo, posita ista lege reflexa. 257.
- §.1. Regula unica moralis honestatis sunt opiniones, ac judicia hominum in via Probabilistarum. ibid.
- §.2. Ergo opiniones ac judicia hominum in via Probabilistarum sunt regula absoluta honestatis moralis nulli alteri regulae subordinata. 258.
- §.3. Praecluditur evasio Recentiorum. 259.
- §.4. Lex divina reflexa à Probabilistis conficta ex suo conceptu essentiali est regula subordinata nostris erroribus, & opinionibus; quae proinde sunt regula honestatis in via ipsorum Probabilistarum prima absolute, non tantum negative, sed etiam positive, id est, non solum respectu hominum, verum etiam respectu DEI. 260.
- §.5. Urgetur multipliciter, & exponitur argumentum praecedens. 262.
- §.6. Ergo Probabilistae insigniter hallucinantur, dum legem reflexam confingunt, ut in eam resolvant honestatem actionis, velut in primam regulam moralis honestatis. 264.
- Articulus VI. Amovetur solutio, siue instantia perimptuna, quam pro lege reflexa Recentiorum producit contra se ex principiis scientiae mediae doctissimus P. Palancus. 267.
- §.1. Propriis ejusdem Auctoris verbis instantia vel solutio proponitur. ibi.
- §.2. Palancus Societatis Doctoribus injuriam haud modicam irrogat. 268.
- §.3. Pro removenda instantia producta praemittitur Synopsis doctrinae nostrae de concursu divino ad actiones morales creaturae. 269.
- §.4. Ergo P. Palancus immerito dixerat Societatis Auctores, & traducit Scientiam Mediam. 271.
- §.5. Productae solutionis, vel instantiae, nimia importunitas demonstratur. 273.
- Synopsis Universae Doctrinae. 275.
- Adnotatio, & Conclusio. 281.

IN-